

[Lars P. Jensen.]

materialeforbruget i Danmark er 18 kr. 20 øre og arbejdslønnen er 13 kr. 40 øre eller i alt 31 kr. 60 øre — og således kan der nævnes eksempel efter eksempel.

I bladet Stof og Saks, der er medlemsblad for Dansk Skrædderforbund og Dansk Tekstilarbejderforbund, nævnes der i februarnummeret 1954 eksempler på import, „der smager af dumpingpriser“, som bladet skrev. Man omtaler her en kjole fra Ungarn til 28 kr. og 50 øre, for hvilken fremstillingsprisen herhjemme er 34 kr. 50 øre, og en bomuldskjole fra Ungarn til 12 kr. 50 øre, hvor stof og arbejds løn i Danmark andrager 21 kr. 50 øre. Der nævnes videre en nylon-skjorte fra det fjerne østen, som importeres til 16 kr., medens prisen herhjemme er 22 kr. 50 øre alene for stoffet. Det gør måske indtryk, når jeg siger, at der i 1953 blev importeret i alt 822 000 skjorter og 79 500 kjoler fra samtlige lande, dog ikke til priser, som jeg her har nævnt.

Lad mig nævne et andet eksempel: jeg har her et glas, der produceret i Danmark koster 75 øre; det importeres fra Polen for 39,2 øre. Selv om de sidste dages begivenheder i Polen godt kunne tyde på, at arbejds lønnen er rystende lille dér, tror jeg, her er et eksempel på, at der må være visse statstilskud til eksporten.

Jeg har her endvidere en stofhandske, for hvilken den østtyske pris er 2 kr. 48 øre, medens råvare plus arbejds løn, men uden avance, herhjemme er 4 kr. 3 øre. Jeg er gjort bekendt med, at en ungarsk statslig eksportorganisation indkøber handsker fra de ungarske fabrikker til priser fra 18 til 20 kr. pr. par og tilbyder dem her i landet til mellem 13 og 15 kr. Sådanne former for konkurrence kan dansk beskæftigelse ikke være tjent med.

Fra anden side har man bestridt, at tilfælde, der har været benævnt som dumping, virkelig er dumping. Diskussionerne herom har aldrig været ført til ende, til dels fordi man ikke har kunnet blive enig om, hvad der skulle forstås ved dumping — og man kan vel med rette sige, at det kun har haft en vis teoretisk interesse, da vi ikke har haft foranstaltninger mod dumping.

Nu har vi fået et lovforslag, der bygger på bestemmelserne i GATT-aftalen. Jeg skal ikke kommentere de enkelte punkter; det

bliver der rig anledning til i udvalget og ved anden behandling her i folketingssalen. Der er sikkert enkelte paragraffer, der skal laves om, og vi er selvfølgelig villige til at se på hver enkelt paragraf, men jeg vil give udtryk for håbet om, at vi i udvalget forholdsvis hurtigt må blive enige om, hvorvidt lovforslaget skal gennemføres eller ej. Vi kan fra socialdemokratisk side principielt give tilslutning til lovforslaget.

Harald Nielsen: Jeg skal ikke følge den ærede socialdemokratiske ordfører ind i en almindelig toldpolitisk debat; mit partis synspunkter på dette område er jo særdeles velkendte. Jeg skal holde mig til det foreliggende lovforslag.

Som allerede tilkendegivet af mit partis ordfører under åbningsdebatten, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, vil vi ikke fra venstres side afvise, at der kan være brug for en lovgivning som den, vi i dag behandler. Vi erkender, at det ikke er udelukket, at sunde, fuldt ud levedygtige danske virksomheder kan løbe fare for helt at blive slået ud som følge af en måske kun kortvarig, men ganske unfair prismæssig konkurrence fra udlandets side, f. eks. ved salg til helt urimeligt lave priser fra overskudslagre, og at det i en sådan situation måske ville være nyttigt, om vi kunne gribe ind med foranstaltninger som dem, der er tale om i det her foreliggende lovforslag. På den anden side må det efter vor opfattelse naturligvis også påses, at en antidumpinglov ikke udformes på en sådan måde, at den, om jeg så må sige, ad en bagdør åbner adgang for indsmugling af en almindelig toldbeskyttelsespolitik, som vi fra venstres side ikke er tilhængere af.

Det foreliggende forslag til en antidumpinglov tager, så vidt jeg har forstået, alene sigte på prisdumping, d. v. s. salg til lavere priser i udlandet end i hjemlandet, og på den dumping, som fremkommer ved præmier og tilskud. Grundprincippet i lovforslaget er, at der pålægges en told stor nok til at dække forskellen mellem hjemlandspris og udlandspris eller stor nok til at borttage fordelene ved præmier og tilskud, en told, som jeg må forstå skal forsvinde, når det særegne forhold, som har fremkaldt den, er ophørt.

Det vanskelige ligger imidlertid i at afgøre,